

La República

DIARI D'UN NOU PAÍS WWW.LAREPUBLICA.CAT

29 D'ABRIL DE 2019 · NÚM. 8

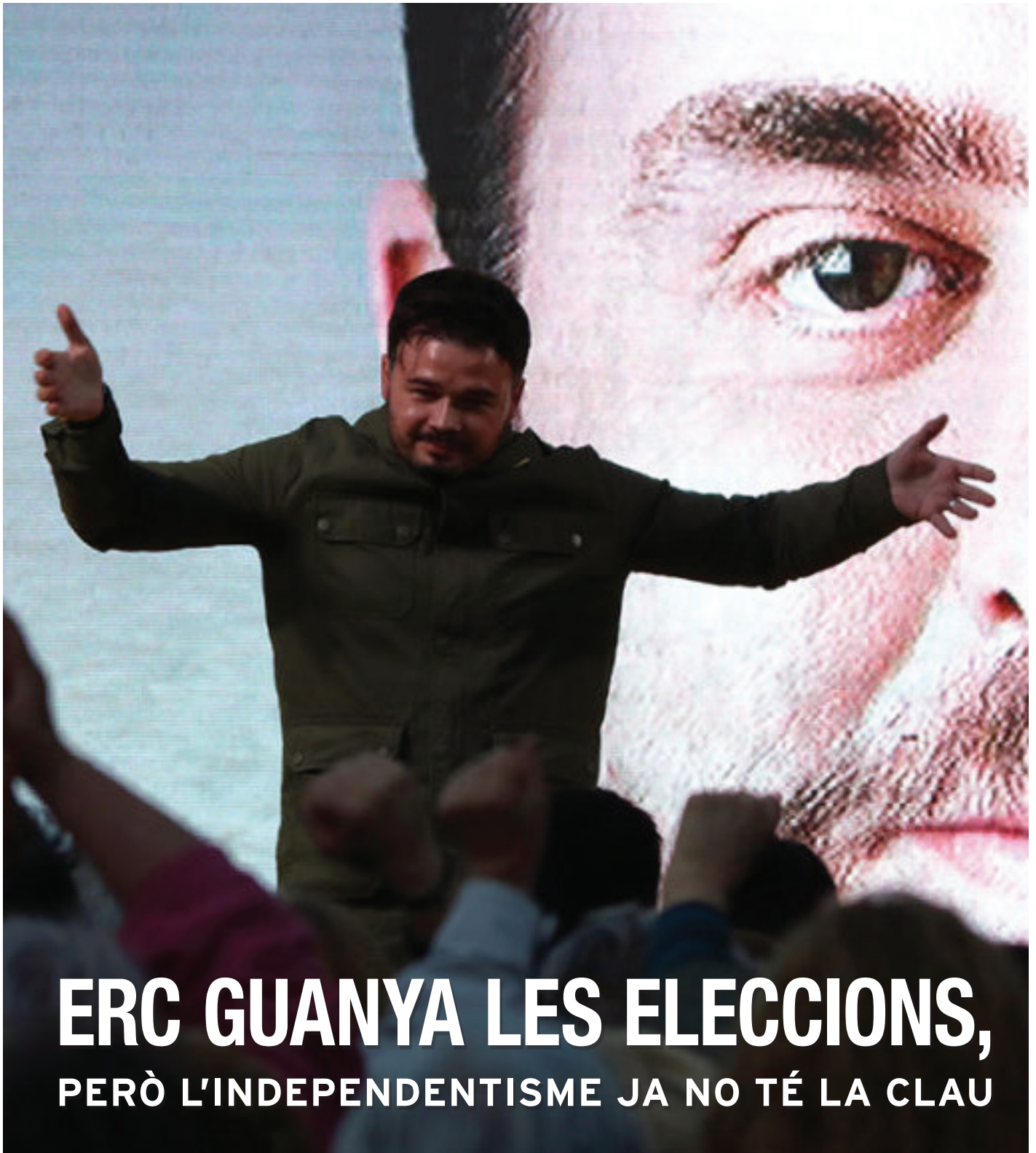
EDITORIAL

La gran oportunitat d'ERC

OPINIÓ

**L'estratègia d'ERC
s'imposa**

**ERC GUANYA LES ELECCIONS,
PERÒ L'INDEPENDENTISME JA NO TÉ LA CLAU**

EDITORIAL

LA GRAN OPORTUNITAT D'ERC

JOAN PUIG

ERC ha aconseguit una gran victòria, guanyen per primer cop unes eleccions a l'Estat espanyol que els hi atorga una hegemonia en l'entorn independentista però amb la paradoxa que a Madrid els independentistes ja no són necessaris.

Aquesta és una dada molt important, per primer cop i sense majoria absoluta de cap partit a Madrid, les forces sobiranes, ara independentistes catalanes, no són necessàries per a la governabilitat. I davant un possible pacte del PSOE amb Ciudadanos, els republicans tenen la gran oportunitat d'establir amb fermesa l'embat contra un govern que serà sense cap mena de dubte bel·ligerant amb Catalunya.

ERC haurà de recuperar la màxima fermesa davant l'ofec que comportarà el futur govern espanyol del PSOE amb el partit d'Albert Rivera. Pensar que el govern espanyol liderat per Pedro Sánchez farà ara més concessions als independentistes es no conèixer la realitat d'Espanya, un estat on els seus líders mai negocien, o guanyen o perden.

L'Espanya del 78 s'ha mantingut i tots aquells que apostaven per una negociació amb el futur govern espanyol veuran que és impossible, ara més que mai caldrà preparar-se per un xoc entre l'inde-

pendentisme i el centralisme de sempre a Madrid. I és aquí on l'ERC liderada per Junqueras té una gran oportunitat per liderar aquesta hegemonia que caldrà revalidar en unes apassionants eleccions europees i municipals, avantsala de les eleccions que vindran a Catalunya després de la dura i injusta sentència contra els presos polítics.

Junts per Catalunya, malgrat totes les enquestes, ha quasi mantingut el resultat i dins els mals resultats segueix encara viva per afrontar les eleccions vinents si mantenen la pau interna. El Front Republicà no aconsegueix representació, un fet que farà necessària una profunda reflexió en l'entorn de la CUP. Destacar també com el PSC recupera forces a les àrees metropolitanes i com afectarà això a les pròximes eleccions municipals en les grans ciutats del país. **Anar a la notícia +**

ERC HAURÀ DE RECUPERAR LA MÀXIMA FERMESSA DAVANT L'OFEC QUE COMPORTARÀ EL FUTUR GOVERN ESPANYOL DEL PSOE AMB EL PARTIT D'ALBERT RIVERA

OPINIÓ

L'ESTRATÈGIA D'ERC S'IMPOSA

JOAN SOLÉ

Esquerra Republicana ha eixamplat la base. La candidatura del vicepresident legítim és la llista més votada a Catalunya, i malgrat el fet que un pacte entre PSOE i Cs faria estèril aquest bon resultat, la fotografia d'una victòria independentista a les eleccions generals ja és a l'àlbum de la història.

Si ahir en aquesta capçalera obríem l'edició preguntant-nos quin relat compraria la base independentista, el resultat dona el vistiplau al projecte d'ERC que amb aquest canvi de timó per avançar cap als espais dels comuns s'ha imposat al discurs de Junts per Catalunya que, després del 28-A, ha de replantejar una estratègia que sembla encallada en reivindicar una unitat que ara ERC no necessita i amb una presidència del Govern que cada dia projecta menys solidesa i credibilitat.

Els resultats a Catalunya són bons, boníssims, des d'un punt de vista independentista. El republicanisme es planta al Congreso amb un milió i mig de vots, un creixement de 475.239 paperetes en comparació amb l'any 2016 que, tot i que no poden frenar que Pedro Sánchez pugui governar amb Albert Rivera, són una alenada d'aire fresc en un context on l'ambient estava molt carregat amb l'olor putrefacte de l'extrema dreta.

Som en un escenari on les fortaleses de l'independentisme, de nou, resten a les mans del carrer. El Gobierno entrant haurà de gestionar la sentència dels judicis, i quan arribi el moment és imprescindible que ERC i JxCat es facin forts a Madrid i treballin en sintonia amb el Govern per cohesionar el republicanisme. A la tardor vinent Catalunya potser es torna a topar amb les urnes, superar el llindar del 47% és imperatiu. **Anar a la notícia +**

Director Joan Puig

Editor Joan Puig

Cap de redacció Joan Solé Giménez

Redacció Marina Almansa, Gerard Sesé, Marina Bou, Josep Torroño, Joan Vila I Boix, Adrià Soldevia i Aleix Ramírez

Disseny Gemma Lapedriza

Fotografia Marc Puig

Redacció, administració i publicitat

Carrer Caballero, 65 · 08014 Barcelona · www.larepublica.cat

Email de contacte: gestio@catmedia.cat

Amb la col·laboració de

Generalitat de Catalunya

GENERALITAT VALENCIANA

POLÍTICA

ERC GUANYA LES ELECCIONS, PERÒ L'INDEPENDENTISME JA NO TÉ LA CLAU

EL PSOE S'IMPOSA AMB I POT OPTAR PER UN GOBIERNO DE GEOMETRIA VARIABLE, UN ACORD AMB CIUDADANOS O SUMAR AMB UNIDAS PODEMOS I L'INDEPENDENTISME

JOAN SOLÉ

Victòria importantíssima d'Esquerra Republicana. La formació presidida pel vicepresident legítim dona un cop de puny sobre la taula i reforça les seves tesis en el primer capítol d'un cicle electoral que ja camina cap a les eleccions municipals i europees del 26 de maig.

Després de tres cites electorals on els comuns i Ciudadanos s'ha endut l'honor de ser la primera força, ERC ha tenyit de groc el mapa de Catalunya en un moment on la Generalitat resta sense rumb per poder concretar el projecte independentista.

La clau de volta, però, ja no la té el republicanisme. Pedro Sánchez pot optar pel mal menor d'una legislatura de geometria variable arribant a acords puntuals, posicionar-se clarament amb un acord amb Cs o virant l'Estat cap a tesis més progressistes amb la suma d'Unidas Podemos i els independentistes. Una fórmula, la darrera, facilitaria que les forces nacionalistes el desgastin amb les tesis catalanofòbiques. **Anar a la notícia +**

POLÍTICA

PUIGDEMONT: "ERC HA FET UN RESULTAT HISTÒRIC"

EL PRESIDENT LEGÍTIM ASSEGURA QUE JUNTS PER CATALUNYA "HA FET UN RESULTAT SUPERIOR AL QUE AUGURAVA TOTHOM"

ALEIX RAMIREZ

Carles Puigdemont ha titllat "d'històric" el resultat d'Esquerra Republicana a les eleccions espanyoles. El president legítim defensa que Junts per Catalunya ha fet "un bon resultat, superior al que augurava tothom". En aquest sentit, Puigdemont ha recordat com

"ens han volgut apartar, nosaltres hem tret set diputats en unes condicions duríssimes".

Respecte dels presos de Junts per Catalunya, Carles Puigdemont ha posat en valor que Jordi Turull, Josep Rull i Jordi Sánchez dormin a la presó "com a diputats electes" al Congrés dels Diputats. **Anar a la notícia +**

POLÍTICA

MARCHENA PERD ELS PAPERS I ACUSA SALELLAS “D’INSULTAR EL TRIBUNAL”

“NO VOY A TOLERAR LECCIONES DEL DERECHO A DECIDIR DE UN TESTIGO”

REDACCIÓ

El president del tribunal de l'1-O, Manuel Marchena, ha perdut els papers i ha tallat l'intent del lletrat Benet Salellas (de l'equip de Cuixart) de preguntar a un testimoni sobre el dret a l'autodeterminació. La defensa de Cuixart -i també la de Junqueras i Romeva- havia citat Enoch Albertí, catedràtic de dret constitucional que va formar part del Consell per a la Transició Nacional que va elaborar el Llibre Blanc el 2014.

Marchena ha criticat que es vulgui convertir el testimoni “en pèrit” i ha dit que no permetrà que el judici “es converteixi en una lliçió d'un constitucionalista als magistrats sobre el dret a l'autodeterminació” i ho ha qualificat “d'insult” al tribunal. A més, el president ha dit que el Llibre blanc està incorporat a la causa i “ha estat i serà

estudiant exhaustivament” pels magistrats. Abans d'aquest incident, Albertí ha defensat que les entitats civils no van participar d'aquest document, que no era

un “full de ruta” i que només recollia els diferents escenaris i vies possibles per celebrar una consulta a Catalunya. **Anar a la notícia +**

POLÍTICA

QUINA ÉS LA MILLOR ESTRATÈGIA PERQUÈ L'INDEPENDENTISME ARRASI AL SENAT?

HI HA QUI DIU QUE S'HA DE VOTAR ALS TRES PRIMERS DE CADA LLISTA SOBIRANISTA I ALTRES QUE OPINEN QUE ALS TRES SENADORS D'UN SOL PARTIT

GERARD SESÉ

Els últims dies, les xarxes s'han omplert de comentaris i missatges virals sobre quina ha de ser la millor estratègia perquè l'independentisme arrasi al Senat a les pròximes eleccions espanyoles.

Missatges contradictoris entre si s'han escampat com una taca d'oli generant confusió i una forta desorientació entre els electors catalans. En aquest article intentarem explicar quina és la millor fórmula perquè l'independentisme obtingui el millor resultat possible.

Abans de res, és necessari fer un preàmbul: a les eleccions espanyoles del 28-A, a part de les llistes tancades dels partits per anar al Congrés, també s'escullen 4 senadors per província,

independentment de la població. Tot i que els candidats apareixen agrupats per partits polítics en la papereta de votació, les candidatures són individuals a efectes de votació i escrutini, de tal manera que l'elector pot votar a candidats de forces polítiques diverses. Es tracta, per tant, d'un sistema diferent del de les llistes de partit, tancades i bloquejades, com és el cas del Congrés. És a dir, al Congrés es voten llistes i al Senat persones individuals. A Catalunya, cada elector pot donar fins a tres vots.

LLAVORS, QUÈ S'HA DE VOTAR AL SENAT?

Sol ser habitual que el partit que guanya les eleccions a la circumscripció (província) s'endú 3 senadors de 4. La raó és perquè, normalment, quan un vota a un determinat partit té sentit que després voti als 3 senadors que

EL PRIMER PARTIT I EL SEGON SÓN INDEPENDENTISTES, LA MILLOR OPCIO ÉS QUE ELS VOTANTS VOTIN ELS TRES SENADORS DEL PARTIT QUE HAN VOTAT

proposa el partit que acaba de votar. Per tant, és lògic que el partit amb més vots tingui els 3 senadors més votats i entrin tots.

Per tant, si tots els votants independentistes voten els senadors del partit que han votat, els senadors tindran com a topall el mateix nombre de votants del partit. **Anar a la notícia +**

POLÍTICA

UN MICRO OBERT DESPRÉS D'UN DEBAT DESTAPA LA VIL ESTRATÈGIA DE CIUDADANOS CONTRA CATALUNYA

ATENCIÓ A LES PARAULES DE LA CANDIDATA PER BURGOS QUE NO SABIA QUE S'ESTAVEN GRAVANT

GERARD SESÉ

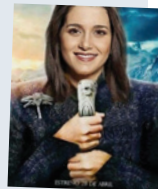
Un micro obert ha deixat en evidència tota una campanya electoral. La candidata de Ciudadanos per Burgos, Aurora Nacarino-Brabo, no sabia que tenia encara el micròfon encès en acabar un debat sobre despoblació, repte demogràfic i medi rural amb Ignacio Cosidó (PP), Pablo Fernández (Podemos) i Isaura Leal (PSOE) i ha quedat retratada.

Tot i que el tema sobre la taula no tenia res a veure amb Catalunya, la candidata de Ciudadanos ha atacat gratuïtament la del PSOE parlant dels independentistes que “van donar un cop d'Estat” i que aquests són els socis de Pedro Sánchez. En acabar el debat, però, Nacarino-Brabo s'ha volgut disculpar amb la candidata socialista per l'enganxada: “Isaura, no t'enfadis. Saps que jo compleixo ordres i em resulta profundament desagradable”.

Està clar que la campanya de Ciudadanos es basa en l'odi a Catalunya i atacar els altres partits unionistes per a veure qui és

més papista que el Papa. El comentari de Nacarino-Brabo fa evident que molts dels candidats estan obligats a parlar de Catalunya i els independentistes en qualsevol debat per a generar crispació i catalanofòbia. Han quedat retratats. [Anar a la notícia +](#)

DOBLE RIDÍCUL D'ARRIMADAS: ES DISFRESSA DE 'GAME OF THRONES' I HBO HO DENUNCIA

Nova plantofada al partit nacionalista de Ciudadanos. Després que la formació llencés un cartell comparant la cap de llista per Barcelona al Congreso, Inés Arrimadas, amb Khaleesi, una de les protagonistes de l'exitosa sèrie de 'Joc de Trons', la productora HBO ha contestat i ha assegurat que “no han autoritzat l'ús de la propietat intel·lectual per a campanyes polítiques... [Anar a la notícia +](#)

POLÍTICA

UNA EMPRESA DE JOC VA PATROCINAR LES AMISTATS ENTRE MARCHENA I CATALÁ

“ÉS EL MEU AMIC” DIU EL JUTGE DEL TRIBUNAL SUPREM

JOAN VILA

Els laços entre l'elit de l'Estat s'han posat en evidència en diverses ocasions. El fet que presentem, però, marca una nova fita en la falta de separació de poders al Regne d'Espanya.

El 25 de març de 2011, Manuel Marchena va dictar la conferència: “La consolidació del joc en línia: aspectes legals del joc virtual”. El simposi va ser presentat per Rafael Catalá, en aquell moment, Secretari General de Codere.

A la presentació de la xerrada, el jutge expressa la seva amistat amb el polític, afirmant que: “és el meu amic”. Alhora que fa valdre el fet que la seva relació professional va confluïr en una amistat personal.

El minut que invalida Marchena com a jutge imparcial: Jocs a internet, augment de ludopaties i amistats perilloses entre els del 155 i la justícia espanyola [Anar a la notícia +](#)

MÓN RURAL

TERESA JORDÀ

“HEM DE PARLAR AMB TOTHOM, GOVERN I GOVERN”

Teresa Jordà per 'Món Rural' | Marc Puig

LA CONSELLERA TERESA JORDÀ APOSTA PER FER FRONT COMÚ DAVANT DELS PROBLEMES DEL SECTOR AGRARI

ANNA RODRÍGUEZ

Teresa Jordà (Ripoll, 1972) és consellera d'Agricultura, Ramaderia i Pesca des del juny de 2018, quan va abandonar el seu escó al Congrés dels Diputats. Militant d'Esquerra Republicana de Catalunya, va fer els seus primers passos polítics a l'Ajuntament de Ripoll, d'on va ser regidora a l'oposició i després alcaldessa, des de 2003 fins a 2011.

Només un 40% del que consumim els catalans ha estat produït a Catalunya. Es pot construir una República si no tenim sobirania alimentària?

Sóc de les que penso que, fins ara, les revolucions les hem perdut perquè les hem fet amb l'estómac buit: el més important per fer República és una alimentació sana, segura i de qualitat i d'això se n'encarreguen els nostres productors,

pagesos, ramaders i pescadors. La sobirania alimentària és importantíssima i hem de treballar per mantenir aquest 40% i, si pot ser, augmentar-lo amb els productes d'extrema qualitat que elabora el nostre sector agroalimentari.

Amb tot, sortim d'un hivern complicat: pels cítrics, l'avellana, el cereal, la pesca... Tenim menys producte, però no s'apugen els preus, per què?

D'entrada, el primari és un sector que depèn de molts factors. Des d'acords comercials amb tercers països, que no controlem, fins a la climatologia. A partir d'aquí, el Departament té alguns mecanismes perquè els diferents tipus de producció s'apoderin. Per exemple, pel que fa a l'avellana hem engegat un pla de revalorització i una taula sectorial amb capital humà de la conselleria per seguir a mig-curt termini com s'implanta aquesta l'estratègia que hem dissenyat. També crearem una circumscripció econòmica, el mateix que estem fent amb els cítrics, que és un tipus de cultiu que malgrat ser molt pocs no estaven organitzats i cooperant. En ambdós casos volem enfortir-los i preservar-los.

I els preus, tenen capacitat d'adequar-los?

Tot el que estigui a les nostres mans ho farem. Tenim el pla de la fruita, per exemple, que ja fa tres anys que funciona, i que ens permet, si més no, cinturejar davant dels preus que ens imposa el fet de viure en un món global amb una competència voraç. Tot són petits mecanismes que, com a Departament,

LA SOBIRANIA ALIMENTÀRIA ÉS IMPORTANTÍSSIMA I HEM DE TREBALLAR PER MANTENIR AQUEST 40% I, SI POT SER, AUGMENTAR-LO

apliquem de la mà del sector, treballant en polítiques de cogestió al costat de les organitzacions agràries. Ja ho havíem fet amb el peix i ha funcionat molt bé, així que llarga vida.

Hi ha consciència de la importància de fer una dieta kilòmetre zero?

Nosaltres n'hem pres bona nota d'això, però fa molt de temps que s'hauria d'haver començat a treballar aquest aspecte i no s'ha fet res. El més important és ser capaços de salvar aquest divorci extrem que existeix entre el món rural i l'urbà, sobretot a Barcelona i la segona i tercera corona de l'àrea metropolitana. Les persones que viuen a les grans urbs han de ser capaces d'entendre que quan degustem un filet de vedella, darrere hi ha un ramader. Igual que podem menjar d'aquell préssec de vinya sucós i fantàstic gràcies a un pagès. Per nosaltres això és determinant.

I com es fa arribar això a la "massa"?

D'entrada, fent un Pla Nacional de l'Alimentació, el qual rebrà les aportacions dels quatre

EL MÉS IMPORTANT ÉS SER CAPAÇOS DE SALVAR AQUEST DIVORCI EXTREM QUE EXISTEIX ENTRE EL MÓN RURAL I L'URBÀ

grups de treball que conformaran el Consell Català de l'Alimentació, que presentarem el 7 de juny. Tot i això, hem de ser capaços de traçar una estratègia de país i fer xarxa amb la resta de departaments de la Generalitat. Agricultura té el pressupost i els recursos que té, i si no som capaços de coordinar l'acció de Govern, ens quedarem sense sector primari, sense proveïdors d'aliments segurs i de qualitat, però també sense pobles i micropobles.

Fa uns mesos deia en una entrevista que el Govern s'ha de creure més el Departament d'Agricultura. Ha canviat la situació?

De boca sí, però ho hem tingut l'oportunitat de demostrar-ho. Fa dos anys que es prorroguen els pressupostos i és un drama pel país, ja que suposa una trava importantíssima a l'acció de Govern. Tot i això, aquesta legislatura s'ha engegat, per mandat del Departament, la Comissió Interdepartamental del Despoblament, on participen totes les conselleries i el president Torra ens ha garantit que ho considera una qüestió fonamental. Per la meua banda, només puc dir que nosaltres ja fem polítiques, però ens cal múscul de cara als pressupostos de 2020.

A banda de garantir el subministrament d'aliments, la conselleria té en la qüestió del despoblament un dels seus principals eixos d'actuació. En aquest sentit, fa uns dies anunciaven que en el període 2015-2018, la incor-

poració de joves al camp es va incrementar en un 60%. Què ho ha fet possible?

Catalunya és un gran país perquè és singular i plural, tanmateix estem patint un gran despoblament a les comarques rurals i la falta de relleu generacional és un altre dels grans reptes que tenim al davant. Som conscients que partriem d'unes dades molt petites, però en qualsevol dels casos, un creixement del 60% és molt important i per mantenir-ho cal fer polítiques. Formació ja en donem a través de les escoles de capacitació agrària i nauticopesqueres, amb tot, no pot ser que un jove que vulgui incorporar-se no trobi terres.

I què es pot fer?

Doncs per exemple, tenim en tramitació la llei d'Espais Agraris, que està en curs al Parlament i que de ben segur que tindrem abans de l'estiu. És una llei que arriba molt tard pel sector i que vol preservar les explotacions agràries de l'especulació urbanística. Per exemple, entre altres mesures, preveu la creació d'un banc de terres per a les propietats de persones que deixen l'ofici o que no les cultives esperant que un dia els hi comprin per fer-hi un polígon. No podem permetre que això passi.

Com està anat el tràmit parlamentari?

Doncs molt bé, perquè l'hem treballada molt prèviament. La iniciativa la va impulsar la consellera Meritxell Serret la passada legislatura, després de consensuar-la al costat de tots els actors a qui interpel·la. Malgrat que en el moment de començar un tràmit parlamentari sempre hi ha espai per a millores, tenim la seguretat que tirarà

endavant i amb èxit. Tot això gràcies a treballar de manera conjunta amb les organitzacions agràries, parlant amb qui té alguna cosa a dir.

Amb tot, la CUP els acusava de ser poc ambiciosos i reclamava una reforma una "autèntica reforma agrària" que se centri a la sobirania alimentària del país. Ho considera una proposta realista?

Parlàvem abans del 40% de sobirania alimentària que tenim a Catalunya, el nostre objectiu és preservar-lo i si podem augmentar-lo. Aquí no farem ni plàntans ni cocos, ni alvocats, hem d'apostar per les varietats de la zona que és el que ens singularitza en un món globalitzat, on la competència és un mostre. El que ens demana la CUP és el que fem, però sabem que sovint en política sonen cants de sirena. La llei [d'Espais Agraris] és una eina imprescindible que tothom hauria de santificar en el millor dels aspectes, perquè és bàsica per preservar el nostre univers agrícola i ramader.

La llei d'Espais Agraris és un dels projectes aturats arran del 155, han recuperat més propostes de la legislatura anterior?

Sí. El decret de Dejeccions Ramaderes també el va engegar la consellera Serret. Tenim una producció ramadera potentíssima, però hi ha zones, com Osona on no s'ha fet la feina del tot bé i s'han contaminat els aqüífers. Això és absolutament contraproduent pel sector. Les nostres polítiques han d'ajudar que els consumidors s'enamorin, quedin seduïts pels nostres productes, som hem aconseguit amb els nostres vins. Hem d'apreciar que el pagès... **Anar a la notícia +**

MÓN RURAL

DIONÍS GUITERAS

EL CAMP S'HA CONVERTIT EN UNA EXPERIÈNCIA D'USAR I LLENÇAR

ALCALDE DE MOIÀ I VICEPRESIDENT DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA. ENS PARLA DE LA SEVA TASCA IMPULSAR EL DESENVOLUPAMENT RURAL DES DEL TERRITORI

ANNA RODRÍGUEZ

Empresari, alcalde de Moià, president del Consell Comarcal del Moianès i vicepresident primer i responsable de l'Àrea de Territori i Sostenibilitat de la Diputació de Barcelona. Des de fa un any és l'encarregat d'impulsar el Barcelona Smart Rural, la iniciativa de promoció de l'emprenedoria que encapçala el govern de la demarcació. Anteriorment, va ser el portaveu de la desena legislatura del grup parlamentari d'ERC en la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural.

Com a la majoria d'Europa, els catalans tendim a concentrar-nos cada cop més en grans nuclis urbans. Ens n'hem oblidat que també tenim camp?

Des del meu punt de vista, hem desconectat del món rural. El camp s'ha convertit en una experiència d'usar i llençar: necessito anar a fer esport, doncs vaig a una zona rural, l'utilitzo i me n'oblido. Tendim a pensar que les ciutats són autosuficients, ja que disposen de tots els serveis i els seus veïns poden accedir fàcilment a la cultura, l'educació, l'oci... Però en aquesta equació no es contempla el paper de les zones i el fet que ens aprovisionen de salut, benestar, paisatges...

D'un sol ús, diu. Aquest menyspreu també es produeix des de les institucions?

Per molts polítics les zones rurals només són espais exportadors de matèria gris. Els joves es crien i s'eduquen aquí, sí, però han de marxar quan és el moment de començar a pensar com serà el seu futur. Així, l'aritmètica és molt fàcil: si la majoria de la població es concentra a les ciutats, les necessitats del camp queden en segon terme. Només ens enrecordem per qüestions puntuals, com els incendis.

Dionís Guiteras, alcalde de Moià i vicepresident de la Diputació de Barcelona.

EL CAMP S'HA CONVERTIT EN UNA EXPERIÈNCIA D'USAR I LLENÇAR: NECESSITO ANAR A FER ESPORT, DONCS VAIG A UNA ZONA RURAL, L'UTILITZO I ME N'OBLIDO

Entenc...

No vull ser molt castigador, però no hi ha planificació per part de cap institució. Fixem-nos, per exemple, en les polítiques d'ocupació, estan fetes des d'una perspectiva completament metropolitana. A molts pobles no hi ha suficients persones per fer un curs que compleixi les quotes que imposa el Servei d'Ocupació de Catalunya. En dissenyar les estructures de país, els problemes de les zones rurals sempre estan en segon terme, no es contempla com connectar tots els territoris.

Així, la descentralització és la millor resposta?

Ara mateix, estem intentant imitar el model que imperava al segle XV, el de les ciutats-estat, àrees metropolitanes autàrquiques que devora-

ven completament el seu entorn. Però aquest paradigma no és vàlid en ple segle XXI, ja que no permet construir una societat intel·ligent. Tot i això, s'han fet esforços per descentralitzar, sobretot en l'àmbit dels estudis superiors. Cada cop es poden cursar més graus i cicles formatius fora de les capitals, sobretot lligats a les necessitats concretes del territori. S'ha començat a fer feina, però encara en queda molta de pendent. Per exemple, la majoria de centres que ofereixen aquesta possibilitat, són privats, amb el cost que això representa.

A què es refereix quan parla de societats intel·ligents?

A vegades fa la impressió que el concepte smart city només fa referència a la manera com la tecnologia facilita la vida a la ciutat, però per mi va més enllà d'això. La intel·ligència també és crear oportunitats i sinergies entre les ciutats i el món rural: hem d'estar hiperconnectats en això, no només en tecnologies. Si teixim lligams entre ambdues, creixen exponencialment les possibilitats de dinamització del territori.

En aquest sentit, la demarcació de Barcelona és un territori molt divers: tenim

CAL DONAR LA POSSIBILITAT DE SORTIR D'AQUESTA CADENA DE PRODUCCIÓ, DE CREAR NOVES VIES DE NEGOCI I ALTRES MANERES D'ACONSEGUIR BENEFICIS

una àrea metropolitana massificada i després comarques com Berga o Manresa, on el factor rural és molt més important. Com s'estan interrelacionant totes aquestes facetes?

Parteixo de la base que qualsevol hauria de tenir les mateixes oportunitats sigui d'on sigui. Home, és evident que si vols viure enmig de les muntanyes i que et desperti el cant dels ocells cada matí, doncs això et comportarà certs hàndicaps, però igual que el que té un pis a Barcelona i el lleva el camió de les escombraries o els cotxes a tota velocitat. Tot té els seus pros i contres, no podem pretendre que fer vida al camp sigui igual que a la ciutat i a l'inrevés. Això no treu, però, que hauríem de tenir les mateixes possibilitats de desenvolupar-nos, visquem en un poble petit, una masia o una gran ciutat. Partint d'aquesta premissa, a més a més, el món rural possibilita que l'àrea metropolitana pugui viure. No només la proveeix d'aliment, també aporta funcions imprescindibles que estan totalment externalitzades pel que fa als costos: manteniment de la biodiversitat, pulmons verds, recursos naturals... A banda, t'imagines què passaria si totes les persones que viuen en àrees rurals haguessin de desplaçar-se fins a la ciutat? Les col·lapsaríem i engoliríem encara més territori construint autopistes, vies de tren...

Potser tendim a confondre món rural i món agrari?

Sí i aquí els primers responsables són els mateixos pagesos, que no han entès que totes les polítiques de desenvolupament rural van en el seu benefici. Avui dia, els agricultors, els ramaders, els pescadors no deixen de ser un peó més d'una fàbrica que, en aquest cas, produeix aliments. Cal donar la possibilitat de sortir d'aquesta cadena de producció, de crear noves vies de negoci i altres maneres d'aconseguir beneficis. El desenvolupament rural és una cosa, l'agricultura i el sector primari una altra, però cadascuna és imprescindible per la supervivència de l'altre.

El desenvolupament rural és l'eix sobre el qual gira el projecte del Barcelona Smart

Rural. Fa un any que la Diputació va engegar aquesta iniciativa de dinamització, heu pogut fer una valoració d'aquests primers 12 mesos?

Justament ara som en aquesta fase. Tenim ja el programa aprovat, tenim clar quines són les necessitats, però ara hem de treure l'anàlisi dels despatxos i concretar les solucions al territori. De moment els inputs que estem rebent són molt positius i ens diuen que la línia que hem pres és la bona.

De quin tipus de necessitats estem parlant?

Per exemple, si el 66% del territori català és bosc, és evident que necessitarem gent formada per agafar un xerrac, una serra, que talli un arbre sense perill, però també que sàpiga què ha de tallar i què no. Aquesta és una de les línies que estem treballant: volem formar a més de 200 professionals. Una altra, hem detectat que cada cop hi ha menys escorxadors que vulguin sacrificar animals de petites explotacions, la majoria volen concentrar el màxim nombre de caps de segons quines espècies de cara a grans mercats. Això perjudica els petits ramaders, que són qui més contribueix a la gestió forestal, els quals es veuen obligats a adoptar un model que els allunya dels seus animals. Per solucionar-ho, cal crear escorxadors comunitaris de baixa capacitat per tal que puguin sacrificar els seus animals amb totes les garanties sanitàries. El que vol l'Smart Rural no és només parlar dels grans problemes i conceptes, també començar a donar-los-hi solució des de sota.

Però, per exemple, l'explotació dels boscos s'ha abandonat perquè no és rendible econòmicament. És possible revertir la situació?

No només és viable, sinó que és imprescindible. Creus que un anglès o un alemany acceptaria que el 66% del territori fos absolutament improductiu? Només amb subvenci-

ons no es pot encaminar la situació, cal que hi hagi activitat empresarial, fruiters, arbres amb fusta apta per fer materials per la construcció o mobles... Un bosc sense activitat és un forat negre, només conté plagues, malalties i poca biodiversitat, per això hem d'obrir una porta perquè passin coses. Plantejar que se n'encarregui la ramaderia extensiva per ella sola és una quimera. Els animals no són babaus, no menjaran pas en un bosc brut. Però si està net, la cosa canvia i es dona un valor afegit al ramader.

Per què fer-ho des de la Diputació? Té més capacitat d'incidir en la realitat de les comarques rurals que els Consells Comarcals o les batllies?

Com a entitats supramunicipals disposem de més capacitat econòmica, personal tècnic i coneixement del territori que els Consells Comarcals. Per exemple, una de les competències que té l'àrea de territori i sostenibilitat de la Diputació de Barcelona, que jo presideixo, és la prevenció d'incendis. Quan vam començar a treballar ens vam adonar que no serveix de res simplement fer prevenció, perquè mai tens prou recursos per gestionar un territori tan i tan extens. L'única manera de fer una gestió eficaç és generar economia perquè de retruc porti la gestió de l'espai. Això ho pot fer la diputació, no els consells.

És per això que sempre posa l'èmfasi en la col·laboració publico-privada?

És imprescindible: des d'un despatx no es pot copsar tota la realitat d'un territori. El concepte ha estat molt maltractat perquè fa la impressió que l'administració delega funcions i recursos en les empreses, però no és així. Per nosaltres, és posar les institucions al servei de la ciutadania, al servei de la societat civil. D'aquesta manera passem de ser un impediment a un col·laborador... **Anar a la notícia +**

LA REPUBLICA ESPORTIVA

LA DEFENSA DE ROSELL: “HA ESTAT UN ABÚS PER PART DE LA INSTRUCTORA, ALGÚ HAURÀ DE DEMANAR DISCULPES”

L'EXPRESIDENT DEL BARÇA HA ESTAT ABSOLT DELS DELICTES DE BLANQUEIG DE CAPITALS I PERTINENÇA A GRUP CRIMINAL

REDACCIÓ

Gairebé dos anys de presó després i d'un judici intensament mediatitzat, l'Audiència Nacional ha absolt Sandro Rosell, acusat de blanqueig de capitals i pertinença a un grup criminal, així com els altres cinc processats, entre els quals s'hi trobava Joan Besolí, soci andorrà i company de cel·la de l'expresident del Barça durant els 22 mesos en els quals va estar empresonat als centres penitenciaris de Soto del Real i Brians2.

SI ES CORRESPONEN DEMANAR RESPONSABILITATS I COMPENSACIONS AIXÍ HO FAREM”, HA MANFIESTAT MOLINS

La defensa de Rosell es mostra ara satisfeta i orgullosa de la feina feta, un mes després de la darrera jornada judicial a l'Audiència del carrer Gènova de Madrid. “Estem molt orgullosos de com s'ha pronunciat la justícia, la sala ha fet un gran servei”, ha manifestat Pau Molins, advocat de l'expresident culer. “La sala reconeix l'absolució d'aquestes persones assumint el relat de fets provats posat de manifest per part de la defensa”, una sentència que deixa el jurista profundament complagut: “Torno a confiar en la justícia. Això posa de relleu que el sistema funciona.

La Fiscalia li imputava els delictes de blanqueig i pertinença a un grup criminal destinat presumptament a percebre i pagar comissions il·lícites a l'expresident de la Confederació Brasileira de Futbol, Ricardo Terra Teixeira, per la compra-venda dels drets d'organització, de gestió i de televisió de 24 partits de la selecció brasilera de futbol. La mateixa Fiscalia va ser la que va negar-se insistentment a l'excarceració de Rosell, unes peticions que van ser acceptades per la jutgessa Carmen Lamela.

“Si es corresponen demanar responsabilitats i compensacions així ho farem”, ha manifestat Molins. “Hem de veure si hi ha hagut un mal funcionament de l'administració de justícia. Veurem si s'ha de demanar a alguna persona en concret. La situació injusta de presó no depenia només de la instructora, sinó també de la Fiscalia”, ha expressat l'advocat de l'expresident blaugrana, que considera que aquesta presó “per a la societat hauria de ser un escàndol”.

Tot i això, la defensa de Rosell ha deixat clar que Lamela hauria de demanar perdó. “Ha estat un claríssim abús per part de la instructora, que va dir que Sandro Rosell dedicava la seva vida a la delinqüència. Algú ara haurà de demanar disculpes”, ha etzibat, posant en evidència que Lamela s'equivocava en el rebuig de l'excarceració justificant-ho amb un elevat risc de fuga: “Hi ha hagut un gravíssim error de pronòstic, dient que Sandro Rosell fugiria de la presó si se'l deixava en llibertat”.

HEM DE VEURE SI HI HA HAGUT UN MAL FUNCIONAMENT DE LA JUSTÍCIA. VEUREM SI S'HA DE DEMANAR A ALGUNA PERSONA EN CONCRET

Molins també ha volgut posar de manifest el malestar de la defensa amb els poders fàctics per l'ús dels mitjans de comunicació per a la filtració de notícies durant el procés d'instrucció, sense la potestat d'accedir al procediment i únicament informant-se a través de la premsa: “Una de les irregularitats han estat aquesta. Dos anys d'instrucció secreta, però hi havia determinats mitjans que anaven filtrant notícies que han fet un mal terrible a aquestes persones. La defensa no hi tenia accés i ens hem anat asabentant de coses a través dels mitjans. No els crítico, sinó que crítico... **Anar a la notícia +**

MÓN CASTELLER

EL PALAU DE LA GENERALITAT HA ACOLLIT LA PRESENTACIÓ DE L'ENCICLOPÈDIA CASTELLERA

JOSEP TORREÑO

El Saló Sant Jordi del Palau de la Generalitat ha acollit aquest migdia la presentació de l'Enciclopèdia Castellera, editada per Cossetània Edicions. L'acte l'han encapçalat el president de la Generalitat de Catalunya, Quim Torra, i Maria Àngela Vilallonga, Consellera de Cultura, i ha comptat amb la presència del director de l'Enciclopèdia, Xavier Brotons, Jordi Ferré, de Cossetània Edicions i Roger Gispert, president de la Coordinadora de Colles Castelleres.

HAN ENEGAT UNA CAMPANYA DESTINADA A LA REALITZACIÓ I MUNTATGE DE L'ESCULTURA EN FORMA D'UNA TORRE DE 8 SENSE FOLRE

L'Enciclopèdia Castellera ja ha publicat els tres primers volums, el primer durant el febrer del 2018, i s'ampliarà durant aquest any amb dues properes publicacions, enfocades als aspectes sociològics i antropològics del fet casteller. Brotons ha anunciat que ja estan "en camí" i ha afegit que el 2020 es veurà completada amb el sisè volum, una recopilació sobre "miscel·lània" al voltant dels castells.

La presentació arriba tard "degut a l'aplicació de l'article 155", segons han remarcat tant el president de la Generalitat com la consellera de

Cultura Maria Àngela Vilallonga. Sobre l'Enciclopèdia, Quim Torra ha destacat que es tracta d'un "repte formidable, com el compromís dels castellers amb el país" i en aquest sentit ha volgut recordar especialment Raúl Romeva, l'ex-conseller d'Exteriors i component dels Castellers de Sant Cugat, així com els altres polítics presos i exiliats, "persones que no existeixen per la JEC".

Per la seva banda, la consellera de Cultura ha remarcat els valors que representen els castells, mentre que Jordi Ferré, director de Cossetània

Edicions, ha destacat de l'Enciclopèdia que es tracta del projecte més "ambiciós" de l'editorial valenciana, que des dels inicis sempre ha apostat pel fet casteller. Ferré ha afegit que l'objectiu és una "obra ambiciosa, de rigor, que fos de referència".

A l'acte també han assistit representants de colles castelleres d'arreu del país, que han recollit el tercer volum de l'Enciclopèdia de la mà del president de la Generalitat.

Anar a la notícia +

R Esportiva TOTA L'ACTUALITAT ESPORTIVA

WWW.FOLLIMFOLLAM.CAT

PROPERAMENT